

Теорија еволуције не може бити теорија настанка свега

Теорија еволуције како се данас већином разуме у науци заправо само мање или више аргументовано региструје одређене еволутивне процесе, али не може да се прихвати као теорија настанка свега, јер ни сами научници немају опитних доказа за то да би такве тврдње кредибилно научно потврдили. Зато злоупотреба теорије еволуције у циљу потврђивања тезе да је свет настао сам од себе изводи нас из сфере науке у сферу идеологије.

За нас хришћане је заправо неважно да ли је човек настао у једном тренутку или је то био процес и какав је процес по среди. Оно што је суштински важно јесте да све бива творачком вољом Божијом и да човек рекапитулира васцелу творевину (човек је микрокосмос). Човек није створен ни из чега, већ је саздан од твари коју је Бог створио ни из чега и то шестог библијског дана. Ми носимо елементе у свом телу који су у сталној промени и учествују у кружењу твари у природи. Биљке, животиње, минерали кроз човека ипостасно улазе у заједницу Богом.

Хранимо се храном биљног и животињског порекла, уносимо минерале, наши органи се мењају, човеков састав је у сталној динамичкој промени. Чињеница да човек поседује одређене биохемијске, анатомске и друге сличности са другим врстама још више нас утврђује у вери да је Бог саздао човека као круну васцеле твари од већ постојеће материје, а не као биће које нема никакве везе са осталим створеним светом. Како је човек створен и на који начин, рационално никада нећемо сасвим знати јер тајна живота и човека се не може разумети никада у свим својим димензијама на нивоу човековог разума који функционише у координатама времена и простора. Оно што знамо вером јесте да се кроз човека, односно Богочовека Христа спасава васцела творевина видљива и невидљива (земља и небо) јер је човек биће које повезује оба света. У васцелој твари на сваком кораку видимо међуповезаност и сам човек и те како живи у сталној динамичкој интеракцији са светом око себе.

Жалосна чињеница јесте да се и данас од стране атеиста одређени регистровани еволутивни процеси који су приметни у природи, из незнања или из погрешног тумачења користе идеолошки као аргумент против самог постојања Бога. Исто толико је погрешно негирање међуповезаности васцеле твари и свођење богооткривене истине на ниво научне тезе јер губимо смисао спасења васцеле твари у Христу и суштину наше вере да је Христос спаситељ света. Зато дискурс који данас постоји посебно на протестантском западу између еволуциониста и креациониста потпуно је стран Православној Цркви и нашем схватању спасења као превазилажења јаза између створене и нестворене природе у ипостасној заједници у Богочовеку Христу.

[Преузето са: https://srbin.info/](https://srbin.info/)